

[Weikop.]

ærede handelsminister, når nu forholdene tillader det, fortsætter afviklingslinien, og set på baggrund af, at der, indtil socialdemokraterne i fjor fremsatte deres eget prislovsforslag, fra alle de politiske partiers side med undtagelse af kommunisterne var fuld forståelse og enighed om, at prisrestriktionerne skulle ophæves så hurtigt, som forholdene tillod, havde det vel også været rimeligt at gå endnu videre med afviklingen af prisbestemmelserne; men jeg og mit parti kan selvsagt støtte det af handelsministeren fremsatte forslag.

Jeg kunne imidlertid have ønsket, at den højtærede handelsminister havde gjort noget lignende, som den daværende handelsminister Krag gjorde — jeg synes altid, man skal fremhæve noget godt, også hos de tidligere ministre, når man har noget godt at fremhæve, og dengang gav den højtærede handelsminister her i tinget nogle oplysninger om de foretagne eller påtænkte indskrænkninger i prisdirektoratets administrationsapparat. Jeg skal minde om, at den daværende handelsminister Krag i oktober 1949 sagde her i tinget, at antallet af medarbejdere i prisdirektoratet, der i 1948 var 406, ville falde til ca. 140 personer. Man kunne jo spørge: Hvilke virkninger vil det nu foreliggende forslag få på prisdirektoratets medarbejderstab, og hvilke indskrænkninger i medarbejderstaben har de hidtil foretagne afviklinger af prisordninger medført? — præcis altså på linie med, hvad den daværende handelsminister Krag gjorde. Vi fik ganske vist i februar i år at vide, at prisdirektoratet den 1. januar 1952 havde en medarbejderstab på 148 personer; heriblandt var der 35 cand. polit.er, 8 cand. oecon.er, 20 cand. jur.er, 1 cand. act. og 1 cand. theol.

Er det nu nødvendigt at beskæftige en sådan stab? Eller jeg kan også sige det på en anden måde: Er det fremdeles nødvendigt at anvende ca. 2½ mill. kr. til prisdirektoratets og priskontrolrådets virksomhed? Priskontrolrådet, som har ganske særlige forudsætninger for at bedømme omkostninger i forhold til en virksomheds omfang, kunne måske også udtåle sig herom, og ud fra samme betragtning ville det måske heller ikke være unaturligt, om priskontrolrådet under hensyn til det stærkt formindskede arbejdsstof udtalte sig om, om det stadig er rimeligt, at priskontrol-

rådet skal bestå af ikke mindre end 23 medlemmer. Jeg skal erindre om, at man i 1937, da rådet alene beskæftigede sig med prisaftaler, kun havde 9 medlemmer, og nu, da loven får navneforandring til „lov om prisaftaler“, var det vel rimeligt også at se på, om rådets omfang ikke vil kunne begrænses og medlemstallet fastsættes i selve loven. Hvis nu priskontrolrådet selv tog initiativet til at stille den højtærede handelsminister et forslag til begrænsning af rådets medlemstal, tror jeg, at det ikke alene ville gøre et godt indtryk, men priskontrolrådets medlemmer ville dermed også gå den vej, som det ofte har anvist andre at gå, nemlig at tilpasse omkostningerne til virksomhedens omfang. Nu ved jeg meget vel, at det ikke er store beløb, der spares ved at sætte priskontrolrådets medlemstal ned fra 23 til 9 — det er vel en 60 000—70 000 kr. —, men det ville være et lysende eksempel for andre, og det betragter jeg nu som noget særdeles værdifuldt.

Man kunne også i denne forbindelse rejse spørgsmålet, om det — bortset fra priskontrolrådets formand og næstformand — egentlig ikke ville være hensigtsmæssigt at begrænse priskontrolrådsmedlemmernes funktionstid. De nuværende medlemmer af priskontrolrådet har utvivlsomt gjort et stort og betydningsfuldt arbejde, men de allerfleste har jo levet og måske også indlevet sig sådan i restriktionstidens tankegang, at man vel ikke helt kan se bort fra, at det kunne være hensigtsmæssigt, om sagerne blev set ud fra en synsvinkel, der er i pagt med de ændrede forhold. Mange nævn og udvalg er i det sidste par år blevet ophævet, forøvrigt også på foranledning af nævnene selv, og såvidt jeg ved, har nævnsmedlemmer, som selv har ønsket, at nævnene skulle ophæves, og som dermed er blevet fritaget for deres hverv, i virkeligheden følt det som en lettelse, og jeg kunne meget vel tænke mig, at det ville gå priskontrolrådets medlemmer på samme måde. Jeg kunne også tænke mig, at priskontrolrådets medlemmer, der jo har vejledet andre i så mange år, ville være særdeles glade for selv at blive vejledet. Skulle man komme på de tanker, som jeg her har fremsat, ja, så tror jeg, at det udvalg, der vil blive nedsat, meget gerne vil gøre dem til genstand for en virkelig grundig overvejelse.